नवमेतपसातुष्टंदृष्ट्वानारायणंत्वजः अस्तौदेकार्णवेसीदन्लोकसर्गचिकीर्षया ॥१॥ भगवज्ज्ञानेनात्मनः कृतार्थतामाविष्कुर्वन् अज्ञांश्चशोचन्नाह ज्ञातोसीति सुचिरात्बहुकालोपासनेनअद्यमेमयाज्ञातोसि ननुअहोदेहभाजामेतदवद्यंदोषः किंतत् यद्भगवतस्तवगतिःतत्वंनज्ञायतइति यतस्त्व मेवज्ञातुंयोग्यः सत्यत्वान्नान्यत् असत्यत्वादित्याह त्वत्त्वत्तोऽन्यन्नास्तियदप्यस्तीतिप्रतिभातितदपिशुद्धंसत्वंनभवति कथमसतःप्रतीतिस्तत्राह यद्यतःमायागुणक्षोभात्त्वमेवउरुःबहुरूपोविभासि ॥१॥ ननुत्वमपिसम्यक्नजानासियत्त्वयादृष्टंरूपमेतदपिगुणात्मकमेव निर्गुणंब्रह्मैवतुसत्यं तत्राहरूपमितिद्वाभ्याम् अवबोधरसोदयेनचिच्छक्त्याविर्भावेन शश्वत्सदानिवृत्तंतमोयस्मात्तस्यतवयदेतद्रूपंत्वयैवस्वातंत्र्येणसतामुपासकानाम नुग्रहायगृहीतमाविष्कृतमवतारशतस्यशुद्धसत्वात्मकस्ययदेकंबीजंमूलंतत्प्रदर्शनार्थं गुणावतारबीजत्वंदर्शयति यन्नाभीति ॥२॥ हेपरमअवि

ब्रह्मोवाच ज्ञातोऽसिमेऽद्यसुचिरान्ननुदेहभाजांनज्ञायतेभगवतोगतिरित्यवद्यम् ॥ नान्यत्त्वदस्तिभगवन्न पितन्नशुद्धंमायागुणव्यतिकराद्यदुरुर्विभासि ॥ १ ॥ रूपंयदेतदवबोधरसोदयेनशश्वन्निवृत्ततमसःसदनुग्र हाय ॥ आदौगृहीतमवतारशतैकबीजंयन्नाभिपद्मभवनादहमाविरासम् ॥ २ ॥ नातःपरंपरमयद्भवतःस्वरू पमानंदमात्रमविकल्पमविद्धवर्चः ॥ पश्यामिविश्वसृजमेकमविश्वमात्मन्भूतेंद्रियात्मकमदस्तउपाश्रितो स्मि ॥ ३ ॥ तद्वाइदंभुवनमंगलमंगलायध्यानेस्मनोदर्शितंतउपासकानाम् ॥ तस्मैनमोभगवतेऽनुविधेमतु भ्यंयोनादृतोनरकभाग्भिरसत्प्रसंगैः॥४॥येतुत्वदीयचरणांबुजकोशगंधंजिघ्रंतिकर्णविवरैःश्रुतिवातनीतम्॥ भक्त्यागृहीतचरणःपरयाचतेषांनापैषिनाथहृदयांबुरुहात्स्वपुंसाम्॥ ५॥

द्धवर्चः अनावृतप्रकाशम् अतःअविक ल्पंनिर्भेदम् अतएवानंदमात्रम् एवंभूतंयद्भवतःस्वरूपंतत् अतोरूपात्परंभिन्नंनपश्यामिकिंतुइदमेवतत् अतःकारणात्तेतवअदःइदंरूपमुपाश्रि तोस्मि योग्यत्वादपीत्याह एकमुपास्येषुमुख्यंयतःविश्वसृजमतएवअविश्वं विश्वस्मादन्यत् किंचभूतेंद्रियात्मकंभूतानामिंद्रियाणांचात्मानंका रणमित्यर्थः ॥३॥ नन्वेवमपिसोपाधिकमेतदर्वाचीनमेवेत्याशंक्याह तद्वैतदेवेदं हेभुवनमंगल यतःतेत्वयानोस्माकमुपासकानांमंगलायध्यानेद र्शितम् नह्यव्यक्तवर्त्माभिनिवेशितचित्तानामस्माकंत्वयासोपाधिकदर्शनंयुक्तमितिभावः अतस्तुभ्यंनमोऽनुविधेमअनुवृत्त्याकरवाम तर्हिकिमि तिकेचिन्मांनाद्रियंतेतत्राह योनादृतइति असत्प्रसंगैःनिरीश्वरकुतर्कनिष्ठैः ॥४॥ आदरेणतुत्वांभजंतःकृतार्थाइत्याह येत्विति श्रुतिर्वेदःसएववा तःतेननीतंप्रापितंनापैषिनापयासि येत्वत्कथाश्रवणमत्यादरेणकुर्वंतितेषांहृदिनित्यंप्रकाशसइत्यर्थः ॥ ५ ॥